นวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

Educational management innovations in the digital age according to the 4 Sappaya of the Network for Promotion of Educational Management Efficiency, Group 5, Khlong Luang District Pathum Thani Province

ทิพย์วรรณ พรหมเงิน[1]
Tippawan Promngoen[1]
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Master of Education (Buddhist Educational Administration
Graduate School Mahachulalongkornrajavidyalaya University
E-mail. : tip.pawan.08977@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า ๑. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพปัจจุบันของนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวงจังหวัดปทุมธานี ภาพรวม ๔ ด้าน ๒. ผลการศึกษาวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลัก สัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลอง หลวง จังหวัดปทุมธานี มีผลดังนี้ ๑. ด้านวิชาการผู้บริหารควรนำหลัก สัปปายะ ๔ มาช่วยในเรื่องการดำเนินกิจการในการพัฒนานวัตกรรมการบริหารในยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ๒. ด้านบริหารบุคคลผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนเปิดโอกาสให้ครูใช้ความสามารถด้านนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการทำงานอย่างเกื้อกูลมากขึ้น ๓. ด้านงบประมาณควรนำนวัตกรรมมาเป็นกลไกลในการจัดระบบการนิเทศการเรียนการสอนให้มากขั้นเพื่อช่วยลดขั้นตอนการทำงานต่าง ๆ ๔. ด้านบริหารทั่วไป ผู้บริหารและบุคลากรควรมีความเข้าใจนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา ๓. แนวทางการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลอง หลวง จังหวัด

ปทุมธานี มีผลดังนี้ ๑. ด้านวิชาการ ครูควรจัดทำแผนการสอนที่มีเนื้อหาให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนการสร้างแรงจูงใจ ควรนำผลการศึกษาที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาให้อยากเรียน ๓. ด้านงบประมาณนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน ๔. ด้านบริหารทั่วไปส่งเสริมสนับสนุนครูและบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของกลุ่มบริหารทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: นวัตกรรมการบริหารการศึกษา, ยุคดิจิทัล, หลักสัมปชัญญะ ๔

Abstract

The research found that:

1. Opinions of administrators and teachers towards the current state of educational administration innovation in the digital age according to the 4 Sappaya of the Network for Promotion of Educational Management Efficiency, Group 5, Khlong Luang District, Pathum Thani Province, in an overview of 4 aspects.

2. Educational administration in the digital age according to the 4 Sappaya Network for Promotion of Educational Management Efficiency, Group 5, Khlong Luang District, Pathum Thani Province. The results were as follows: 1. In terms of academics, administrators should apply the principles of the 4 Sappaya to help develop management innovations in the digital age to be more efficient. Able to use new innovations to work in a very supportive way 3. In terms of budget, innovation should be used as a mechanism for organizing a teaching and learning supervision system to a greater extent to help reduce various work steps. 4. General administration Executives and personnel should have an understanding of digital technology innovation for learning and development.

3. Guidelines for the development of innovation in educational administration in the digital age according to the 4 Sappaya of the Educational Administration Innovation Group in the Digital Age according to the 4 Sappaya Network for Promotion of Educational Management Efficiency, Group 5, Khlong Luang District, Pathum Thani Province were as follows: 1. Academic Teachers should prepare lesson plans that are consistent with the students' daily lives. The results of education that affect development should be used to make them want to learn. 2. Personnel management Promote the development of teachers

to be moral and ethical. 3. In terms of budget, technology is used in operations. 4. General administration promotes and supports teachers and personnel to have the knowledge and ability to work effectively in the general administration group.

Keywords: Educational Administration Innovation, Digital Age, Principle 4

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้า ทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัย เกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ประเทศจะเจริญก้าวหน้าต้องอาศัยการพัฒนาด้าน การศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ (พระครูประภัศร์ธรรมาภิรักษ์ (จันเขียด), ๒๕๖๑: บทคัดย่อ) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ (และที่แก้ไขเพิ่มเติมพ.ศ. ๒๕๔๕, ๒๕๕๓) ได้ กำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาไว้ในหมวด ๑ มาตรา ๖ ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อ พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ฝ่ายวิชาการ สำนักพิมพ์เดอะบุคส์. (๒๕๕๓). การมุ่งพัฒนาด้าน การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาจะต้องมีการพัฒนาและบูรนาการใน การนำไปใช้ให้สอดรับนโยบายของภาครัฐให้เป็นไปตามทิศทางเดียวกันนำไปสู่จุดมุ่งหมายให้คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ

ในระบบการศึกษานั้นจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอๆ เพื่อสร้างให้นักเรียนมีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ให้นักเรียนมีความพร้อม มีทักษะกระบวนการคิด และทักษะการใช้ชีวิต ทักษะการแก้ปัญหา การดำรงให้ชีวิต ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันพัฒนาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพ ผู้เรียนให้มีคุณภาพและรองรับกับยุคแห่งอนาคต และควรมีการคาดการณ์ถึงสภาพสังคม อาชีพต่าง ๆ ในอนาคต ดังนั้นในบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่งควรมีการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรของตนเองให้ เข้ากับบริบทและการรองรับสังคมแห่งอนาคต และผู้ที่มีบทบาทสำคัญไม่ว่าจะเป็นครอบครัว หรือครู เป็นผู้ใกล้ชิดนักเรียน ควรมีการปลูกฝังให้นักเรียนรู้ฝึกคิดแก้ไขปัญหา ฝึกทักษะการค้นคว้าหาคำตอบ และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และรวมถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องเป็นผู้ที่มีมุมมอง ที่กว้างไกลเป็นเหมือนเข็มทิศที่เป็นผู้นำด้านการศึกษา มีการออกแบบวางแผนงาน การจัดทำ หลักสูตร การบริหารงาน ให้เข้ากับบริบทของชุมชน

นั้น ๆ ในปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านวัตถุหรือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

การพัฒนาทั้งด้านความรู้ และจิตใจ ทำให้บุคคลนั้นมีคุณภาพที่ดี ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะ ศึกษาการบริหารงานที่นำหลักธรรมมาบูรณาการ การศึกษาเป็นสิ่งที่ทำให้มีความรู้ หลักธรรมช่วย ขัดเกลาจิตใจให้อ่อนโยน รู้หน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคม ในที่นี้ขอยกตัวอย่าง หลักธรรมสัปปายะ ๔ ดังนี้ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), ๒๕๕๙ : ๑๘๙) ๑. สาตถกสัมปชัญญะ คือรู้ชัดว่ามีประโยชน์ หรือตระหนักในจุดหมาย ๒. สัปปายะสัมปชัญญะ คือรู้ชัดว่าเป็นสัปปายะหรือตระหนักในความเหมาะสมเกื้อกูล ๓.โคจรสัมปชัญญะคือ รู้ชัดว่าเป็นโคจรหรือตระหนักในแดนงานของตน ๔. อสัมโมหสัมปชัญญะ คือ รู้ชัดว่าไม่หลง หรือ ตระหนักในตัวเนื้อหาสภาวะ ไม่หลงใหลฟั่นเฟือน การสอดคล้องกับหลักธรรมข้อที่ ๑. สาตถกสัมปชัญญะ คือรู้ชัดว่ามีประโยชน์ หรือตระหนักในจุดหมาย คือผู้บริหารควรมีมุมมองที่กว้างและก้าว ไกล และนำพาองค์กรไปให้ถึงเป้าหมายที่วางไว้การสอดคล้องกับหลักธรรมข้อที่ ๒ สัปปายสัมปชัญญะ คือรู้ชัดว่าเป็นสัปปายะหรือตระหนักในความเหมาะสมเกื้อกูล ผู้บริหารควรมีความระลึกรู้ตัวอยู่เสมอว่าสิ่งใดเหมาะหรือไม่เหมาะกับองค์กร และไม่เผลอตัวทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ส่วนครูหรือคนในองค์กรนั้นควรพึงตระหนักถึงงานในองค์กรหรืองานที่ตนได้รับมอบหมายอยู่เสมอ ตามหลักธรรมในข้อที่ ๓. โคจรสัมปชัญญะคือรู้ชัดว่าเป็นโคจรหรือตระหนักในแดนงานของตน และข้อที่ ๔. อสัมโมหสัมปชัญญะ คือรู้ชัดว่าไม่หลง หรือตระหนักในตัวเนื้อหาสภาวะ ไม่หลงใหลฟั่นเฟือน ในที่นี้คือการรู้ตัวในทุกสถานการณ์ รับรู้ทุกเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นไม่คล้อยตามไปโดยง่าย เพื่อปกป้องผลประโยชน์ขององค์กรไว้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษานวัตกรรมด้านการบริหารการศึกษานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปะยะ ๔

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพการนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่าย ส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

๒. เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

๓. เพื่อเสนอนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่ม เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

๓. รูปแบบการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. ประชากร (เชิงปริมาณ) ได้แก่ ผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกลุ่ม เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๒๖๒ คน

๒. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกลุ่ม เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แต่สาเหตุเนื่องจากว่าประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มหาขนาดกลุ่มตัวตามตารางเปรียบเทียบของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (R.V. Krejcie และ Morgan อ้างใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, (๒๕๖๐: ๔๙) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๖๒ คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด จำนวน ๒๖๒ คน จาก ๓๙ โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

๑. ศึกษาหลักการเกี่ยวกับนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี

๒. กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือวิจัย

๓. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากกรรมการอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๔. สร้างเครื่องมือ ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย และนำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

๕. ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ ผลการวิเคราะห์สภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ ๔.๑ ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครู ตามเพศ

ข้อมูลของผู้บริหารและครู ตามเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๘	๑๑.๑๑
หญิง	๑๔๔	๘๘.๘๙

รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๑๖๒ คน ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน ๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๙ และเป็นชาย จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑

ตารางที่ ๔.๒ ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจำแนกตามอายุ

ข้อมูลผู้บริหารและครูตามอายุ	จำนวน	ร้อยละ
๒๓ – ๔๐ ปี	๑๒๒	๗๕.๓๐
๔๑ – ๕๐ ปี	๒๔	๑๔.๘๒
๕๐ ปีขึ้นไป	๑๖	๙.๘๘
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๒ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๑๖๒ คน อายุ ๒๓–๔๐ ปี จำนวน ๑๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๓๐ อายุ ๔๑–๕๐ปี จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๒ อายุ ๕๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๘

ตารางที่ ๔.๓ ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับปริญญาตรี	๑๔๑	๘๗.๐๔
ระดับปริญญาโท	๒๑	๑๒.๙๖
ระดับปริญญาเอก	๐	๐
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๔.๓ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๑๖๒ คน ส่วนใหญ่จบระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๔ จบระดับปริญญาโท จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๙๖ และไม่มีผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก

ตารางที่ ๔.๔ ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครู ตามประเภทบุคลากร

ข้อมูลของผู้บริหารและครู ตามประเภทบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	๑๘	๑๑.๑๑
ครู	๑๔๔	๘๘.๘๙
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๔ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๑๖๒ คน ส่วนใหญ่เป็นครู จำนวน ๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๙ และผู้บริหาร จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑

ตารางที่ ๔.๕ ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครู ตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ข้อมูลระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
๑–๕ ปี	๙๘	๖๐.๕๐
๖–๑๐ ปี	๓๒	๑๙.๗๖
๑๑–๑๕ ปี	๑๓	๘.๐๒
๑๖–๒๐ ปี	๑๒	๗.๔๐
๒๑ ปีขึ้นไป	๗	๔.๓๒
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๕ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๑๖๒ คน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานระหว่าง ๑–๕ ปี จำนวน ๙๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕๐ ระหว่าง ๖–๑๐ ปี จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗๖ ระหว่าง ๑๑–๑๕ ปี จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๒ ระหว่าง ๑๖–๒๐ ปี จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๔๐ ระหว่าง ๒๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๒

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริม

ประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี รวมทั้ง ๔ ด้าน

สภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. การบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัล	๔.๓๓	๐.๔๘	มาก	๒
๒. การบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัล	๔.๓๒	๐.๔๒	มาก	๓
๓. การบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัล	๔.๕๕	๐.๕๑	มากที่สุด	๑
๔. การบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล	๔.๓๑	๐.๕๖	มาก	๔
ภาพรวม	๔.๓๘	๐.๔๓	มาก	

จากตารางที่ ๔.๖ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีภาพรวม ๔ ด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๓ โดยด้านการบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๑ รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ ด้านการบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๒ และด้านการบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านการบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัล

สภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู			
ด้านการบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ผู้บริหารมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทในท้องถิ่น	๔.๓๕	๐.๕๔	มาก	๓

๒. มีการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในหลักสูตร	๔.๑๙	๐.๔๖	มาก	๕
๓. ผู้บริหารมีการสนับสนุนชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ	๔.๒๘	๐.๗๘	มาก	๔
๔. มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานเสนอโครงการและรายงานผลการดำเนินงานของแต่ละปีการศึกษา	๔.๓๙	๐.๖๕	มาก	๒
๕. การบริหารการสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพกับกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษา	๔.๔๖	๐.๕๖	มาก	๑
ภาพรวม	๔.๓๓	๐.๔๘	มาก	

จากตารางที่ ๔.๗ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านการบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัล พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ การบริหารการสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพกับกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานเสนอโครงการและรายงานผลการดำเนินงานของแต่ละปีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๕ ผู้บริหารมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๔ ผู้บริหารมีการสนับสนุนชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๘ และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านการบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัล

สภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน			
	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู			
ด้านการบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ

๑. มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้กับหัวหน้างานแต่ละหน่วยงานของสถานศึกษา	๔.๓๐	๐.๕๒	มาก	๓
๒. มีการส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีกับสภาพยุควิถีชีวิตใหม่	๔.๓๒	๐.๕๓	มาก	๒
๓. มีการใช้นวัตกรรมมาช่วยพัฒนาระบบการเก็บข้อมูลของสถานศึกษาในการบริหารจัดการ	๔.๒๗	๐.๕๑	มาก	๕
๔. การบริหารงานบุคคลมีการเตรียมพร้อมของกำลังพลและเหมาะสมกับสถานศึกษา	๔.๓๐	๐.๕๒	มาก	๓
๕. มีการส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรได้พัฒนานวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสม่ำเสมอ	๔.๔๓	๐.๕๖	มาก	๑
ภาพรวม	๔.๓๒	๐.๔๒	มาก	

จากตารางที่ ๔.๘ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาพรวม ด้านการบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัล พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๒ เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ มีการส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรได้พัฒนานวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ มีการส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีกับสภาพยุควิถีชีวิตใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓ การบริหารงานบุคคลมีการเตรียมพร้อมของกำลังพลและเหมาะสมกับสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๒ มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้กับหัวหน้างานแต่ละหน่วยงานของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๒ และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านการบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัล

สภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู

ด้านการบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. มีการวางแผนจัดทำแผนงบประมาณรายปี	๔.๖๐	๐.๖๗	มากที่สุด	๑
๒. การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ	๔.๖๐	๐.๔๙	มากที่สุด	๒
๓. มีการพัฒนาระบบการบริหารการเงินให้มีประสิทธิภาพต่อการบริหารการจัดการศึกษา	๔.๕๐	๐.๕๐	มากที่สุด	๔
๔. การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ	๔.๔๙	๐.๗๒	มาก	๕
๕. การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ	๔.๕๔	๐.๕๖	มากที่สุด	๓
ภาพรวม	๔.๕๕	๐.๕๑	มากที่สุด	

จากตารางที่ ๔.๙ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาพรวม ด้านการบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัล พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๑ เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ มีการวางแผนจัดทำแผนงบประมาณรายปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๗ การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๙ การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๔ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ มีการพัฒนาระบบการบริหารการเงินให้มีประสิทธิภาพต่อการบริหารการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๐ และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านการบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล

สภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู			
ด้านการบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. มีการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสาระสนเทศ	๔.๒๙	๐.๖๘	มาก	๓
๒. มีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาใช้ในการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในภายนอกสถานศึกษา	๔.๔๓	๐.๖๖	มาก	๑

๓. งานบริหารทั่วไปมีการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจบุคลากรเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	๔.๒๖	๐.๘๔	มาก	๔
๔. อาคารสถานที่มีการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	๔.๒๔	๐.๕๘	มาก	๕
๕. ส่งเสริมสนับสนุนงานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ทันกับยุคดิจิทัล	๔.๓๒	๐.๖๖	มาก	๒
ภาพรวม	๔.๓๑	๐.๕๖	มาก	

จากตารางที่ ๔.๑๐ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาพรวม ด้านการบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ มีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาใช้ในการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๖ ส่งเสริมสนับสนุนงานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ทันกับยุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๖ มีการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสาระสนเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๘ งานบริหารทั่วไปมีการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจบุคลากรเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๔

๔.๒ จากการศึกษาสอบถามความคิดเห็นของของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูในโรงเรียนเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๕ คน เกี่ยวกับวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น

ตารางที่ ๔.๑๑ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีรวมทั้ง ๔ ด้าน

วิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. การบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ๔ (สาตถกสัมปชัญญะ) รู้ชัดว่ามีประโยชน์หรือตระหนักในจุดหมาย	๔.๔๙	๐.๖๑	มากที่สุด	๒
๒. การบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ๔ (สัปปายสัมปชัญญะ) ตระหนักในความเหมาะสมเกื้อกูล)	๔.๔๗	๐.๔๙	มาก	๓
๓. การบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ๔ (โคจรสัมปชัญญะ) ตระหนักในงานของตน	๔.๔๓	๐.๕๐	มาก	๔
๔. การบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (อสัมโมหสัมปชัญญะ) รู้ตัวตระหนักชัดในการกระทำนั้น และในสิ่งที่กระทำ	๔.๕๐	๐.๔๗	มากที่สุด	๑
ภาพรวม	๔.๔๗	๐.๔๘	มาก	

จากตารางที่ ๔.๑๑ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาพรวม ๔ ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๗ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ ได้แก่ ด้านการบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (อสัมโมหสัปชัญญะ) รู้ตัวตระหนักชัดในการกระทำนั้น และในสิ่งที่กระทำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๗ รองลงมา ได้แก่ การบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (สาตกสัมปชัญญะ) รู้ชัดว่ามีประโยชน์ หรือตระหนักในจุดหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๑ การบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (สัปปายสัมปชัญญะ) ตระหนักใน

ความเหมาะสมเกื้อกูล) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๗ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๙ และการบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (โคจรสัมปชัญญะ) ตระหนักในงานของตน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๗ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๙ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี (สาตกสัมปชัญญะ) รู้ชัดว่ามีประโยชน์

วิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน			
	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู			
สาตถกสัมปชัญญะ รู้ชัดว่ามีประโยชน์ และจุดหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ผู้บริหารมีความตระหนักในเรื่องการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการบริหารในยุคดิจิทัล	๔.๓๙	๐.๗๖	มาก	๕
๒. ผู้บริหารมีจุดมุ่งหมายต้องการส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนาตนเองด้านนวัตกรรม	๔.๔๒	๐.๖๘	มาก	๔
๓. มีการชี้แจงเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การทำงานที่เป็นเป้าหมายเดียวกัน	๔.๔๘	๐.๗๙	มาก	๓
๔. มีการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรทางการศึกษาพัฒนาองค์ความรู้ด้านนวัตกรรม	๔.๖๓	๐.๖๗	มากที่สุด	๑
๕. ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคคลที่มีความรู้มีการเปลี่ยนแปลงในดิจิทัล	๔.๕๔	๐.๕๖	มากที่สุด	๒
ภาพรวม	๔.๔๙	๐.๖๑	มากที่สุด	

จากตารางที่ ๔.๑๒ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาพรวม ด้านการบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (สาตถกสัมปชัญญะ) รู้ชัดว่ามีประโยชน์ หรือตระหนักในจุดหมาย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๑ เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้

องค์กรทางการศึกษาพัฒนาองค์ความรู้ด้านนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๗ ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคคลที่มีความรู้มีการเปลี่ยนแปลงในดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๔ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ มีการชี้แจงเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การทำงานที่เป็นเป้าหมายเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๙ ผู้บริหารมีจุดมุ่งหมายต้องการส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนาตนเองด้านนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๘ และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด

ตารางที่ ๔.๑๓ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี (สัปปายะสัมปชัญญะ) ตระหนักในความเหมาะสมเกื้อกูล

วิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน			
	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู			
(สัปปายะสัมปชัญญะ) ตระหนักในความเหมาะสมเกื้อกูล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ผู้บริหารมีการส่งเสริมสนับสนุนเปิดโอกาสให้ครูและใช้ความสามารถด้านนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการทำงานอย่างเกื้อกูลกัน	๔.๔๐	๐.๗๖	มาก	๕
๒. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูและผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงความคิดเห็นด้านนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล	๔.๕๑	๐.๖๖	มากที่สุด	๒
๓. ผู้บริหารควรมีการบริหารงานอย่างชัดเจนและยุติธรรมไม่มีอคติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา	๔.๔๖	๐.๕๖	มาก	๓
๔. ผู้บริหารควรมีการกระจายอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจเพื่อให้งานมีความคล่องตัวและเหมาะสมกับยุคดิจิทัล	๔.๔๑	๐.๕๕	มาก	๔
๕. ผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรที่สร้างชื่อเสียงด้านนวัตกรรมแก่สถานศึกษาเช่นวุฒิบัตรและคำชมเชย	๔.๕๖	๐.๕๖	มากที่สุด	๑
ภาพรวม	๔.๔๗	๐.๔๙	มาก	

จากตารางที่ ๔.๑๓ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาพรวม ด้านการบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (สัปปายะสัมปชัญญะ) ตระหนักในความเหมาะสมเกื้อกูล พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๗ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๙ เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ ผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรที่สร้างชื่อเสียงด้านนวัตกรรมแก่สถานศึกษาเช่นวุฒิบัตรและคำชมเชย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูและผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงความคิดเห็นด้านนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๖ ผู้บริหารควรมีการบริหารงานอย่างชัดเจนและยุติธรรมไม่มีอคติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ ผู้บริหารควรมีการกระจายอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจเพื่อให้งานมีความคล่องตัวและเหมาะสมกับยุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๕

ตารางที่ ๔.๑๔ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี (โคจรสัมปชัญญะ) ตระหนักในแดนงานของตน

วิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน			
	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู			
(โคจรสัมปชัญญะ) ตระหนักในแดนงานของตน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ผู้บริหารควรรู้สภาพการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลว่าจะต้องพัฒนาตนเองอย่างไร	๔.๕๕	๐.๖๘	มากที่สุด	๑
๒. สถานศึกษาควรยึดหลักในความพอเพียงมาบริหารจัดการให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและชุมชน	๔.๔๘	๐.๕๖	มาก	๓
๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน	๔.๕๑	๐.๖๘	มากที่สุด	๒
๔. สถานศึกษาควรนำนวัตกรรมมาใช้วัดประเมินผล	๔.๓๙	๐.๕๕	มาก	๔
๕. สถานศึกษาควรนำนวัตกรรมมาเป็นกลไกในการจัดระบบการนิเทศการเรียนการสอน	๔.๒๒	๐.๖๔	มาก	๕

ภาพรวม	๔.๔๓	๐.๕๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๔ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาพรวม ด้านการบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (โคจรสัมปชัญญะ) ตระหนักในแดนงานของตน พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๐ เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๘ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๘ สถานศึกษาควรยึดหลักในความพอเพียงมาบริหารจัดการให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ สถานศึกษาควรนำนวัตกรรมมาใช้วัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๕ และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด

ตารางที่ ๔.๑๕ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี (อสัมโมหสัปชัญญะ)

วิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๖๒ คน			
	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู			
(อสัมโมหสัมปชัญญะ) รู้ตัวตระหนักชัดในสิ่งที่กระทำ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. จัดฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรในการสร้างองค์กรความรู้ใหม่ด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล	๔.๕๔	๐.๕๖	มากที่สุด	๑
๒. ผู้บริหารและบุคลากรเข้าใจนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา	๔.๔๖	๐.๖๘	มาก	๔
๓. ส่งเสริมให้ครูนำวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่มาพัฒนาสร้างให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆทางการศึกษา	๔.๔๙	๐.๖๑	มาก	๓
๔. มีการวางแผนวิเคราะห์วิสัยทัศน์เพื่อพัฒนานวัตกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	๔.๕๓	๐.๕๖	มากที่สุด	๒

๕. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้เข้าฝึกอบรมการใช้ ICT เพื่อให้เกิดความรู้ที่ถูกต้อง	๔.๔๖	๐.๖๘	มาก	๔
ภาพรวม	๔.๕๐	๐.๔๗	มากที่สุด	

จากตารางที่ ๔.๑๕ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาพรวม ด้านการบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (อสัมโมหสัมปชัญญะ) รู้ตัวตระหนักชัดในการกระทำนั้น และในสิ่งที่กระทำ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๗ เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ จัดฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรในการสร้างองค์กรความรู้ใหม่ด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๔ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ มีการวางแผนวิเคราะห์วิสัยทัศน์เพื่อพัฒนานวัตกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ ส่งเสริมให้ครูนำวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่มาพัฒนาสร้างให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๑ และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ๒ อันดับ ได้แก่ผู้บริหารและบุคลากรเข้าใจนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๘ และส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้เข้าฝึกอบรมการใช้ ICT เพื่อให้เกิดความรู้ที่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๘ ตามลำดับ

๔.๒.๑ ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับวิธีการพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ๕ ท่าน ประกอบด้วย

๑. ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดหัตถสารเกษตร ๒. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศิริจันทาราม
๓. ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองห้า (พฤกษชัฏฯ) ๔. รองผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดบางขัน
๕. รองผู้อำนวยการโรงเรียนวันครู ๒๕๐๒

๔.๓ เสนอนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

๑. ด้านการบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (สาตถกสัมปชัญญะ) รู้ชัดว่ามีประโยชน์ หรือตระหนักในจุดหมาย

๑. จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียนการสอน และแหล่งการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนตามจุดเน้นและคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

๒. จัดเนื้อหามีสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนด้วยนวัตกรรมการสอนที่หลากหลาย สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียน

๓. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ ในยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

๔. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้กับการใช้สื่อ นวัตกรรมสมัยใหม่ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกกลุ่มสาระ/วิชา

๒. ด้านการบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (สัปปายสัมปชัญญะ) ตระหนักในความเหมาะสมเกื้อกูล

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบบริหารของกลุ่มบริหารบุคคลให้มีประสิทธิภาพโดยเน้นการมีส่วนร่วมและการใช้นวัตกรรมเป็นหลัก

๒. กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของกลุ่มบริหารบุคคลให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของโรงเรียน

๓. สนับสนุนให้บุคลากรเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาทางด้านบริหารบุคคลและร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของกลุ่มบริหารบุคคลให้ปฏิบัติงานด้วยความราบรื่น

๔. จัดกิจกรรมพัฒนาครูให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมตามมาตรฐานวิชาชีพครูเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

๓. ด้านการบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (โคจรสัมปชัญญะ) ตระหนักในแดนงานของตน

๑. นำเทคโนโลยีมาพัฒนาระบบบริหารงานของกลุ่มบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพโดยเน้นการมีส่วนร่วม

๒. วางแผนและดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม ให้การดำเนินงานต่างๆ ของกลุ่มบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. นำนวัตกรรมมาใช้ในการจัดทำแผนปฏิบัติการและปฏิทินปฏิบัติงานของกลุ่มบริหารงบประมาณ

๔. ประเมินผลงานและการปฏิบัติงานกลุ่มบริหารงบประมาณรายบุคคลโดยการนำ นวัตกรรมมาใช้เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

๔. ด้านการบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (อสัมโมหสัมปชัญญะ) รู้ตัวตระหนักชัดในการกระทำนั้น และในสิ่งที่กระทำ

๑. ควบคุมและดูแลการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกงานในกลุ่มงานโดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเป็นหลัก

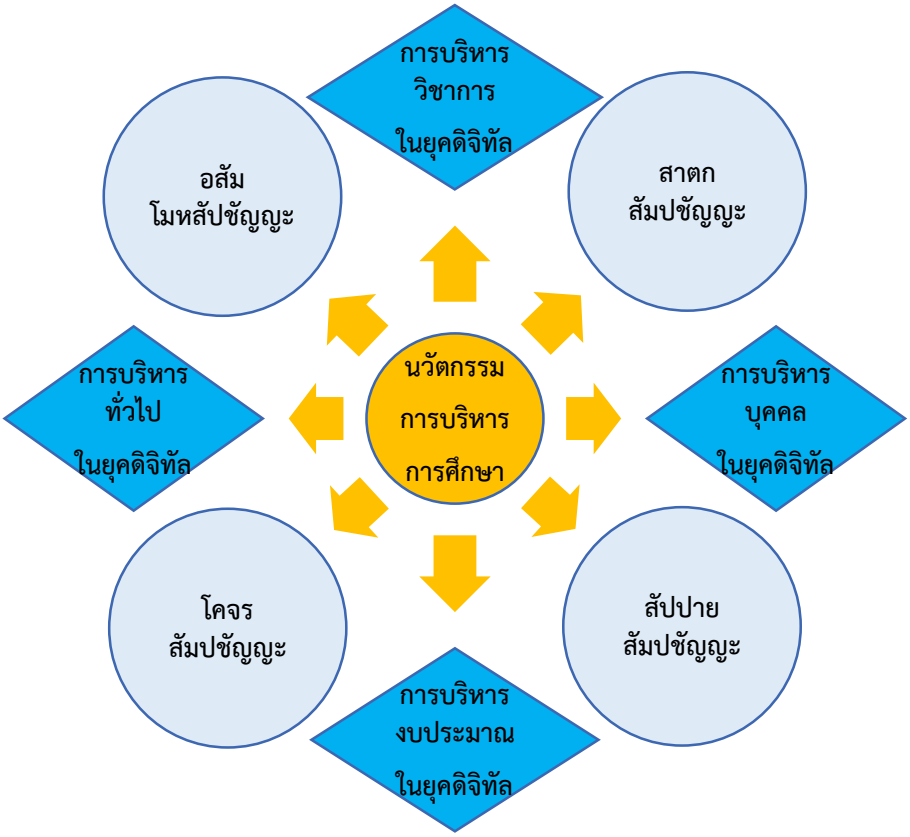
๒. พัฒนาทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิทัลเพื่อกำหนดนโยบาย วางแผนงาน โครงการ กิจกรรมของกลุ่มบริหารงานทั่วไป

๓. อำนวยความสะดวกในการจัดบุคลากรรับผิดชอบดำเนินงานในงานต่างๆในกลุ่มบริหารทั่วไป

๔. ส่งเสริมสนับสนุนครู และบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานในกลุ่มบริหารทั่วไป

๕. องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการสอบถามผู้บริหารและครูโรงเรียนเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๑๖๒ คน และสัมภาษณ์ผู้บริหาร โรงเรียนเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๕ คน สามารถเสนอนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ผู้วิจัยขอเสนอองค์ความรู้จากการวิจัยเรื่องนวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีดังภาพที่ ๔.๑

ภาพที่ ๔.๑ องค์ความรู้จากการวิจัย

๕. อภิปรายผลการวิจัย

๑. ด้านการบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัล ผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ การบริหารการสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพกับกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษา มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานเสนอโครงการและรายงานผลการดำเนินงานของแต่ละปีการศึกษา ผู้บริหารมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทในท้องถิ่น ผู้บริหารมีการสนับสนุนชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด

๒. ด้านการบริหารด้านบุคคลในยุคดิจิทัล ผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ มีการส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรได้พัฒนานวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสม่ำเสมอ มีการส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีกับสภาพยุควิถีชีวิตใหม่ การบริหารงานบุคคลมีการเตรียมพร้อมของกำลังพลและเหมาะสมกับสถานศึกษา มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้กับหัวหน้างานแต่ละหน่วยงานของสถานศึกษา และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด

๓. ด้านการบริหารด้านงบประมาณในยุคดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ มีการวางแผนจัดทำแผนงบประมาณรายปี การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ มีการพัฒนาระบบการบริหารการเงินให้มีประสิทธิภาพต่อการบริหารการจัดการศึกษา และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด

๔. ด้านการบริหารด้านบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ๕ อันดับ ได้แก่ มีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาใช้ในการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนงานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ทันกับยุค มีการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสาระสนเทศ งานบริหารทั่วไปมีการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจบุคลากรเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด

๒. ด้านการบริหารด้านวิชาการในยุคการดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (สาตถกสัมปชัญญะ) รู้ชัดว่ามีประโยชน์ หรือตระหนักในจุดหมาย

๑. ผู้บริหารมีความตระหนักในเรื่องการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการจัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียนการสอน และแหล่งการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนตามจุดเน้นและคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

๒. ผู้บริหารมีจุดมุ่งหมายต้องการส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนาตนเองด้านนวัตกรรมสามารถส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรทางการศึกษาพัฒนาองค์ความรู้ด้านนวัตกรรม

๓. มีการชี้แจงเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การทำงานที่เป็นเป้าหมายเดียวกันส่งเสริมให้บุคคลที่มีความรู้มีการเปลี่ยนแปลงในดิจิทัล

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างทุนสมองมนุษย์หรือสมรรถนะสู่ระดับโลกได้ เพราะการพัฒนามนุษย์นั้นต้องเริ่มด้วยการพัฒนาจิตใจเพราะจิตใจเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุด ในการสร้างพฤติกรรมเมื่อมนุษย์มีพื้นฐานจิตใจที่ดีแล้วจะเก่งได้เองเกิดเป็นทุนสมองหรือทุนทางปัญญาของมนุษย์ (Human Capital) อริยะ–อัจฉริยะ (ดี–เก่ง)เรียกว่าเป็นสมณะมนุษย์หรือ Human Competency สมรรถนะมีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคนแต่ต้องอาศัยการฝึกฝนตนเอง เรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เป็นผู้มีสมรรถนะระดับสูงสุดได้ เป็นสมรรถนะด้านต่างๆ ของมนุษย์การเกิดสมรรถนะต่างๆ เหล่านี้ได้บุคคลผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติที่อยู่ในศีล สมาธิปัญญาสำหรับคุณสมบัติสมรรถนะมนุษย์โดยเกิดจากการฝึกฝนตามหลักพุทธญาณวิทยา ตามหลักสัมปชัญญะ ๔ (สุดาภรณ์ อรุณดี, ๒๕๕๑: บทคัดย่อ)

๓. เสนอแนะพัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔ ของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการการศึกษากลุ่มที่ ๕ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

๑. การส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในหลักสูตร ควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อสภาพปัจจุบันที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีเข้ามาใช้จัดการบริหารสถานศึกษา

๒. การใช้นวัตกรรมมาช่วยพัฒนาระบบการเก็บข้อมูลของสถานศึกษาในการบริหารจัดการ สถานศึกษาควรปรับปรุงรูปแบบการเก็บข้อมูลให้อยู่ในแบบสื่อดิจิทัล และพัฒนานวัตกรรมเพื่อการบริหาสถานศึกษายุคใหม่

๓. การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ซึ่งสถานศึกษาควรตรวจสอบและสำแดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ทุกคนสามารถตรวจสอบได้

๔. อาคารสถานที่มีการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สถานศึกษาควรปรับปรุงสถานที่ให้มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ ตลอดจนพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีดังนี้ โรงเรียนควรกำหนดนโยบาย แผนหรือโครงการพัฒนาสภาพแวดล้อม ควรส่งเสริมให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อม ควรมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงาน ควรให้ครู นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน สามารถทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ควรมีการจัดแบ่งพื้นที่และบริเวณโรงเรียนให้เหมาะสม ควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย และมีจำนวนเพียงพอ และควรจัดให้มีสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาอย่างเพียงพอ (อุดมศิลป์ สังข์โพธิ์, (๒๕๕๕ : บทคัดย่อ) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหานิมิตย์ ปัณฑิตเสวี (อุดม) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละด้าน คือ ด้านปุคคลสัปปายะ ด้านธัมมสัปปายะ ด้าน

อาวาสสัปปายะ และด้านอาหารสัปปายะ มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่ใช้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งเพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าร่วมกิจกรรมที่พบว่า ความพึงพอใจในระดับน้อยถึงปานกลาง (พระมหานิมิตย์ ปัณฑิตเสวี (อุดม), ๒๕๕๕ : บทคัดย่อ)

๖. ข้อเสนอแนะ

๑. คณะกรรมการโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มเครือข่ายที่ ๕ ควรกำหนดการส่งเสริมนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล

๒. ผู้บริหารกลุ่มเครือข่ายที่ ๕ ควรกำหนดการส่งเสริมสนับสนุนการนำผลการวิจัยเรื่อง นวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัมปชัญญะ ๔

๓. ผลการวิจัยนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มเครือข่ายที่ ๕ สามารถนำผลการวิจัยเกี่ยวกับ นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลไปใช้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑. จากผลการการวิจัย พบว่า ผู้บริหารในยุคดิจิทัลควรนำความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่เสมอ

๒. จากผลการการวิจัย พบว่า ผู้บริหารในยุคดิจิทัลควรที่จะต้องพัฒนาตนเอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ

๓. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการศึกษากระบวนการส่งเสริมความคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์การเรียนการสอนของครูผู้สอน

๒. ควรมีการศึกษาการใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

๓. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

๗. เอกสารอ้างอิง

พระครูประภัศร์ธรรมาภิรักษ์ (จันเขียด). (๒๕๖๑). การบริหารสถานศึกษาตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา**, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, บทคัดย่อ.

ฝ่ายวิชาการ สำนักพิมพ์เดอะบุคส์. (๒๕๖๑). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช ๒๕๔๒** และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓, ประกาศในราชกิจจานุเบกษา, ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓, บังคับใช้ (๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓).

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), (๒๕๕๙). **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหา
จุฬาลง กรณราชวิทาลัย, หน้า ๑๘๙.

พระครูโกศลชัยพัฒน์ สิริเตโช (ศรีเดช). (๒๕๖๑). ศึกษาสัมปชัญญะในการปฏิบัติวิปัสสนาภาวนาในจิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน. **วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิปัสสนาภาวนา**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหานิมิตย์ ปัณฑิตเสวี (อุดม). (๒๕๕๕). การบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาโดยประยุกต์ใช้หลักสัปปายะธรรม,**วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต,** บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, บทคัดย่อ.

สุดาภรณ์ อรุณดี. (๒๕๕๑). ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่ระดับโลกในศตวรรษที่ ๒๑ กรณีศึกษาการพัฒนาสมรรถนะทรัพยากรมนุษย์ตามหลักพุทธญาณวิทยาและรูปแบบการจัดการทักษะความรู้ (รูปแบบ SKM Model), **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**.บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, บทคัดย่อ.

อุดมศิลป์ สังข์โพธิ์. (๒๕๕๕). การจัดสภาพแวดล้อมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโรงเรียนแกดำวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖”, **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,** บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, บทคัดย่อ.